

Khutba, 19.06.2026

Retfærdighed og amānah i Islam

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ
بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ

4/58 - سورة النساء، (Sūrat an-Nisā', 4:58)

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ
إِنَّ الْمُقْسِطِينَ عِنْدَ اللَّهِ تَعَالَىٰ عَلَىٰ مَنَابِرٍ مِنْ نُورٍ عَنْ يَمِينِ
الرَّحْمَنِ، الَّذِينَ يَعْدِلُونَ فِي حُكْمِهِمْ وَأَهْلِيهِمْ وَمَا وَلُوا
1 (an-Nasā'ī, Kitāb Ādāb al-Quḍāh 1)

Kære brødre!

Vores ophøjede dīn, al-Islām, lærer os at leve med retfærdighed og med respekt for det, vi har fået betroet. Islam ønsker et samfund, hvor der ikke er zulm. Et samfund, hvor menneskers rettigheder bliver respekteret. Et samfund, hvor tillid, ansvar og retfærdighed er grundpillerne.

Vores Herre siger:

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا
بِالْعَدْلِ

“Allah befaler jer at give betroelserne tilbage til deres rette ejere, og når I dømmet mellem mennesker, skal I dømme med retfærdighed.”

(Sūrat an-Nisā', 4:58)

Tænk over det, mine brødre. Allah nævner amānah og retfærdighed sammen. For hvor amānah ikke bliver beskyttet, bliver retfærdighedens vægt ødelagt. Og hvor der ikke er retfærdighed, bliver amānah ikke givet til de rette.

Retfærdighed er ikke kun noget for dommere og ledere. Det er hjertets stemme. Det er roens grundlag. Det er tillidens fundament. Retfærdighed er at give enhver sin ret. Også når det er svært. Også når det går imod os selv.

Mine elskede brødre i Islam!

Når retfærdighed forsvinder, kommer zulm frem. Og zulm er noget, vores dīn advarer meget stærkt imod. Profeten ﷺ sagde:

« انْفُؤا الظُّلْمَ، فَإِنَّ الظُّلْمَ ظُلُمَاتٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ »

“Pas på uretfærdighed. For uretfærdighed vil være mørke på Dommедagen.”

(Muslim)

Hvor alvorligt er det ikke. En uret i denne verden bliver til mørke i Ākhirah. Et ord, der sårer. En ret, der tages.

En amānah, der svigtes. Intet af det forsvinder hos Allah سبحانه وتعالى.

Derfor må vi spørge os selv: Er vi retfærdige i vores hjem? I vores arbejde? I vores handel? I vores ord? I vores måde at behandle andre mennesker på?

Kære Mu'minīn!

Amānah er ikke kun penge eller ejendele, som nogen giver os. Vores familie er en amānah. Vores børn er en amānah. Vores arbejde er en amānah. Vores viden, vores tid, vores sundhed, vores ansvar og vores dīn — alt dette er amānah.

Derfor skal vi behandle det med følsomhed og retfærdighed. En far skal være retfærdig over for sine børn. En arbejdsgiver over for sine ansatte. En ansat over for sit arbejde. En sælger over for sin kunde. En lærer over for sin elev. En nabo over for sin nabo.

Kort sagt: Vi skal give Allah Hans ret. Vi skal give mennesker deres ret. Og vi skal give skabningen den ret, Allah har givet den.

Profeten ﷺ gav os også denne store glædelige nyhed:

إِنَّ الْمُقْسِطِينَ عِنْدَ اللَّهِ تَعَالَىٰ عَلَىٰ مَنَابِرٍ مِنْ نُورٍ عَنْ يَمِينِ الرَّحْمَنِ، الَّذِينَ
« يَعْدِلُونَ فِي حُكْمِهِمْ وَأَهْلِيهِمْ وَمَا وَلُوا »

“De retfærdige vil hos Allah være på Manābir af lys ved Den Barmhjertiges højre side. Det er dem, der handler retfærdigt i deres domme, over for deres familier og i det ansvar, de har fået betroet.”

(an-Nasā'ī)

Se, mine brødre. Retfærdighed begynder ikke langt væk. Den begynder i hjemmet. Den begynder i familien. Den begynder med det ansvar, vi selv har fået.

Kære brødre!

Retfærdighed får først sin sande betydning, når den bliver en del af hele livet. Der findes ikke “små” og “store” områder, hvor vi kan ignorere den. En troende prøver at være retfærdig selv i det, andre ser som små ting.

Derfor lærte Profeten ﷺ os, at vi skal være retfærdige over for vores børn — selv i kærlighedens små tegn. En gave. Et ord. Et kys. Et blik. Alt dette kan enten bygge et hjerte op eller såre det.

Retfærdighed er ikke hårdhed. Retfærdighed er balance. Retfærdighed er rahmah med ansvar. Retfærdighed er at frygte Allah i det skjulte og i det åbne.

Mine kære brødre!

Vi lever i en verden, hvor mange mennesker desværre lever under uretfærdighed, sult og undertrykkelse. Mange undertrykte og fattige mennesker har ikke adgang til tryghed, rent vand eller mad. Mange stemmer bliver ikke hørt. Mange rettigheder bliver trådt på.

Vores ansvar er ikke at lukke øjnene. Vores ansvar er at høre de undertryktes stille råb. At stå sammen med dem. At støtte deres ret til retfærdighed. At hjælpe med det, vi kan.

Nogle gange er retfærdighed at redde et liv. Nogle gange er det at give en ret tilbage til sin ejer. Nogle gange er det at stå imod en undertrykker og stå ved siden af den undertrykte.

Kære Jamā'ah!

En mu'min ved, at han en dag skal stå til regnskab for enhver amānah. Derfor strækker han ikke hånden ud efter andres ret — heller ikke når han selv bliver behandlet uretfærdigt.

Profeten ﷺ lærte os denne smukke målestok:

« أَدِّ الْأَمَانَةَ إِلَىٰ مَنْ اتَّعَمَكَ، وَلَا تَخُنْ مَنْ خَانَكَ »

“Giv amānah tilbage til den, der har betroet dig den. Og svigt ikke den, der har svigtet dig.”

(at-Tirmidhī)

Det er høj akhlāq. Det er muslimens værdighed. Vi svarer ikke svigt med svigt. Vi svarer ikke uret med uret. Vi holder fast i Allahs grænser, fordi vi ved, at Allah ser os.

Lad os derfor gøre retfærdighed til en del af vores karakter. Lad os beskytte de amānāt, Allah har givet os. Lad vores hjem, vores arbejde og vores fællesskab være steder, hvor mennesker føler sig trygge.

Ya Allah! Gør os til tjenere, der beskytter amānah og aldrig forlader 'Adl (retfærdighed).

Ya Allah! Rens vores hjerter for zulm, hårdhed og egoisme.

Og gør os til mennesker, der giver enhver sin ret og møder Dig med rene hjerter.

Āmīn.